

**Govor rektora Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. sc. Damira Borasa
u Hrvatskome narodnom kazalištu
na svečanostima promocije**

**doktora znanosti i umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu,
održanima u nedjelju, 14. studenoga 2021. u 10 i u 13 sati**

Cijenjeni visoki uzvanici,
poštovani i dragi kolegice i kolege laureati,
poštovana gospodo prorektori, dekani i prodekani,
dragi gosti,

srdačno Vas sve pozdravljam na današnjoj svečanoj promociji novih doktora znanosti i umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu na kojoj danas u 10 i u 13 sati, promoviramo sveukupno 186 doktora znanosti i umjetnosti.

Zahvaljujem Vam svima što ste svojom nazočnošću uveličali ovu promociju. Naročito zahvaljujem obiteljima i prijateljima laureata koji su, vjerujem, jednako zaslužni za njihov uspjeh.

Hvala i svim visokim uzvanicima koji svojom nazočnošću potvrđuju značaj doktorata znanosti i umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu.

Posebna mi je čast i zadovoljstvo promovirati prve doktore znanosti i umjetnosti nakon što smo, pred desetak dana, kao Sveučilište u Zagrebu – Universitas Studiorum Zagrabienensis – obilježili 353. godinu neprekinuta djelovanja od svojega utemeljenja 1669. godine i koje je bilo i ostalo, a bit će i ubuduće stožerna hrvatska nacionalna institucija u području visokoga obrazovanja, znanosti, kulture i umjetnosti, transfera tehnologije i znanja, društvenih djelatnosti i čuvar hrvatskoga nacionalnoga identiteta, čuvar hrvatskoga jezika i čuvar europskih vrijednosti.

Taj položaj Sveučilište zahvaljuje prije svega temeljnoj odrednici djelovanja svakoga sveučilišta – sveučilišnoj autonomiji – zbog koje je Sveučilište u Zagrebu i ostvarilo kontinuitet i ostalo najbolje hrvatsko sveučilište i jedno od najboljih sveučilišta u okružju. Iako su se pritisci na sveučilišnu autonomiju u raznim oblicima pojavljivali tijekom cijele njegove povijesti, Sveučilište u Zagrebu uvijek je imalo snage i društvene svijesti da i u najtežim društvenim okolnostima ostane svjetionikom slobode, znanja, zajedništva, tolerancije i ljubavi prema domovini.

Jednako tako, Sveučilište u Zagrebu, ustrojeno kao javno „univerzalno“ sveučilište koje sveobuhvatno pokriva širok raspon znanstvenih i umjetničkih područja, istraživanja i nastave, prepoznatljivo je u ulozi čuvanja tradicije humboldtskoga sveučilišta jer se ta tradicija usredotočuje prvenstveno na opće doprinose društvu, a manje na zaradu, što stvara produktivno okružje u kojem se potiču kreativnost i spontanost, i omogućuje nesputani intelektualni (samo)razvoj i nastavnika i studenata.

Upravo zato, stjecanje akademskoga stupnja doktora znanosti predstavlja ključnu točku i prekretnicu na životnomu putu svakoga člana akademske zajednice, jer, prema stoljetnoj tradiciji, tim činom dotadašnji pripravnik i suradnik u istraživačkome radu svojih učitelja postaje samostalni istraživač i stječe pravo da samostalno oblikuje vlastita istraživanja i sam bira svoje učenike i suradnike. Naravno, to pravo i ta sloboda samim činom promocije postaju tek mogućnost, za čije puno ostvarenje treba ostvariti još neke dodatne korake – primjerice, objaviti nekoliko samostalnih znanstvenih radova, biti izabran u zvanje znanstvenoga suradnika i/ili docenta, uspješno napisati vlastiti projekt i dobiti sredstva za njegovu realizaciju na kompetitivnim natjecajima.

No, stjecanje akademskoga stupnja doktora znanosti jest prvi, bitni i temeljni korak na tome putu cjeloživotnoga ostvarivanja vlastitih sposobnosti i vlastite akademske i građanske slobode.

Sustav doktorskoga obrazovanja smišljeno teži stvaranju samostalnih i kreativnih osoba koje uz to resi i sposobnost kritičkoga razmišljanja, samostalnoga zaključivanja, objektivnoga i uravnoteženoga razmatranja svih teorijskih problema, umijeće obzirnoga, nepristranoga i dostojanstvenoga raspravljanja o suprotnim i suprotstavljenim mišljenjima, a da pritom oni koji izlažu suprotna mišljenja ne postaju neprijatelji već ostaju zanimljivi sugovornici, te sposobnost da se nova znanja i umijeća uspješno primijene na opću dobrobit svoje zajednice i čovječanstva u cjelini.

Time sustav doktorskoga obrazovanja stvara ne samo razborite, kreativne, profesionalne i moralne članove akademske zajednice, nego i zrele, uravnotežene i dostojanstvene građane svijeta koji su temelj demokratskog ustrojstva i općega društvenoga i ekonomskoga napretka svake ljudske zajednice. Drugim riječima, sustav doktorskoga obrazovanja jest *par excellence* sustav kojim sveučilište dokazuje i javno potvrđuje svoju stožernu ulogu ne samo u odgoju i obrazovanju nego i u ukupnome napretku svoje zajednice i zaštiti javnoga dobra i javnog interesa.

Oni, koje doktorima znanosti proglasimo danas, bit će glasnogovornici razuma, tolerancije, nalaženja veselja u radu, ljubavi prema bližnjemu, novih otkrića i spoznaja sutra, te lučonoše i jamci našega opstanka i našega napretka u budućnosti.

Cijenjeni i dragi kolegice i kolege doktori znanosti i umjetnosti (sada to mogu s punim pravom reći),

još jednom Vam čestitam na Vašemu velikomu uspjehu koji je ujedno i uspjeh našega Sveučilišta u Zagrebu. Isto tako ponovo zahvaljujem i svima koji su Vam u tome pomogli, posebno Vašim mentorima i suradnicima, a jednako tako i Vašima najbližima na potpori koju su Vam pružali.

Živjeli!

Ut vivat et crescat et floreat Universitas studiorum Zagrabiensis!